

SIGRUN LOE SPARBOE
VINDFANG

01. FORLISET

Det lå ei lita skøyta på et åpent hav
Sånn som tusen andre skøyte har logge før
Ikkje nåkka mer, men heller ikkje nåkka mindre

Han røyk opp til storm. Ho tok inn vann
Og vi lænsa til vi va utslitt
Men ho blei for tung, og vi ba og vi sank

Vi gikk ned
Og det var kaldt
Og vi sto hjelpelaust og så hverandre
sakte men sikkert gå under
Vi gikk ned
På mørklagt hav
Vi gikk ned. Vi gikk ned, men vi gikk ned
i lag

Vi hadde lenge prøvd på å fordele skyld
Men uten syndera var det forgjeves
Det var ingen som forlot. Inge trua. Ingen skulte

En trøtthet hadde fløtta inn i begge to
Men gamle ord hang igjen og holdt oss våken
Vi lukka øyan att og vi slumra for å drømme.

Vi gikk ned
Og det var kaldt
Og vi sto hjelpelaust og så hverandre
sakte men sikkert gå under
Vi gikk ned
På mørklagt hav
Vi gikk ned. Vi gikk ned, men vi gikk ned
i lag

Nu gikk han kvit. Det bråka hardt om øran
Vi ropte ord, men til ingen nytte
Vind´ var like sta som vi var seig, men han e
eldst.

Vi dalte sakte ned som fjær fra en fuggel
Vi svevde nedover i en stillhet
Den bredde om oss som ei dyna sval og mjuk
og vi landa

Du hold´ i roret. Herre over eget liv
Men ingen av oss rår over vind´
Skjebne eller ei, det var her vi var fremme.

Vi tapte ikkje. Reisa vårs var ferdig her
Det e ikkje lengden på turen som e viktig
Men må du likevel klandre, får du klandre vind´

Vi gikk ned
Og det var kaldt
Og vi sto hjelpelaust og så hverandre
sakte men sikkert gå under
Vi gikk ned
På mørklagt hav
Vi gikk ned. Vi gikk ned, men vi gikk ned
i lag

Det lå ei lita skøyta på et åpent hav
Sånn som tusen andre skøyte har logge før
Ikkje nåkka mer, men heller ikkje nåkka mindre

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, akustisk gitar, kor
Sverre Tollefsen Laupstad / piano, kor
Mattias Krohn Nielsen / akustisk gitar, elgitar
Jørgen Smådal Larsen / trommer, bass
Heming Valebjørg / perkusjon
Christian Winther Farstad / trekkspill

02. PARAPLY

Har du tenkt på
Kordan det e med paraplya
Før tenkte æ på dem bare når det va regn
Æ glemte min igjen på et vått og skittent
bussgolv i dag mårres. Kom ikkje på det før nu.
Timesvis unna og for seint.

Det e daga
Kor gaten e dekt av paraplya
Folk klamre sæ til dem som om det gjalt liv
Som om det va en kjærreste de holdt så tro i
hånd, men når skyan e blidd tom ligg det fullt
Av gamle paraplya glemt igjen.

Og alle de som
Har lagt dem igjen vil ikkje savne
De ofre ingen tanke før de treng dem neste
gang.
De drar ikkje tilbake for å leite etter dem, nei,
de reise ut for å kjøpe ny.
Kem bryr sæ om en gjenglemt paraply

Som et juletræ i januar
Som vinnern av fjorårets pris
Som det blinkskuddet ingen tar
Som gårdagens avis

Og det handle
Om så mye mer enn paraplya
Det handle om å bare bety no når du trengs
Det handle om å glemmes og om å bli tatt
forgitt. Ta vare på den paraplyen du har.
Det e den som gir dæ ly når det e regn
Det e den som gir dæ ly når det e regn.

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal
Mattias Krohn Nielsen / akustisk gitar
Jørgen Smådal Larsen / trommer, bass
Heming Valgebjørg / perkusjon
Ole Henrik Moe / bratsj
Kari Rønnekleiv / fiolin
Katrine Schjøtt / cello
Ola Høyer / kontrabass

03. VINDFANG

En dag av gangen
Telle uke og av og til minutt
En dag av gangen
Ei ventetid må ha en slutt

Om hele verden var en liten by
Hadde vi sluppet alle timan i fly
I min favn, innaførr mi dør
Sku du vært hjemme og ikkje på besøk

En dag, en dag

En dag av gangen
Telle uke og av og til minutt
En dag av gangen
Ei ventetid må ha en slutt

Altfor mye tid til å tenke på
Kor du e
Ka du gjør
Kor du e på vei
Æ skulle vært der. Skulle vært der

E du fortsatt
på jobb
Blir det seint igjen
Æ skulle vært der. Skulle vært der
Når du kom hjem.

Æ står i kø og tida står helt stilt
Ho går aldri fort nok for den som vente
Men utafør fyk ho hensynsløst forbi
Gjør mæ eldre. Gjør mæ trøtt

En dag, en dag

En dag av gangen
Telle uke og av og til minutt

En dag av gangen
Ei ventetid må ha en slutt

Hjertet hviske det i hvert ett slag
I en drøm
Mens æ søv
Og æ våkne opp
E du i mæ. E du i mæ

Mens æ går
Mens æ læs
Mens æ arbeide
E du i mæ. E du i mæ
Mens æ vente

Vi e ikkje laga for det her
Langdistanse e for fugla!

En dag av gangen
Telle uke og av og til minutt
En dag av gangen
Ei ventetid må ha en slutt

I mitt fang. Innaførr mi dør
Sku du vært hjemme og ikkje på besøk.

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, akustisk gitar, kor
Sverre Tollefsen Laupstad / piano, rhodes
Mattias Krohn Nielsen / akustisk gitar
Jørgen Smådal Larsen / trommer, bass
Heming Valebjørg / perkusjon
Ole Henrik Moe / bratsj
Kari Rønnekleiv / fiolin

04. 12 SPOR

Det var sikkert søndag. Det var en dag æ
hadde tid til sånn æ aldri har tid til.
Æ var i huset kor æ brukte å bo.
På et rom som en gang var min borg.

Æ rydda i ei eska med gammelt liv.
–Små bevis på at minnan e ekte.
Postkort og bilda og steina og brev.
Og så ei lista med ønska æ hadde.

Fant en kinobillett til en film æ ikkje huske
lenger å ha sett
Og så ei plata. Åh, den plata!

12 spor brent inn til mæ
En sommer kor beinan var for lang og håret
altfor kort
12 spor nøye plukka ut
Av en gutt på nesten 16 år som ga mæ det
fineste æ kunne få
12 spor for at æ skulle forstå

Det var den tida kor de som var kul,
var de som var best til å late som
Æ var ikkje en av dem og visste det godt.
Æ blei aldri no god til å skjule.

Og vi var bunnløst og håpløst forelska men
bare i de som hadde falt for nån andre.

Vi stirra i speil, og på hverandre og på bilda og
så ned igjen
Men så kom du å ga mæ den plata

12 spor brent inn til mæ
En sommer kor beinan var for lang og håret
altfor kort
12 spor nøye plukka ut

Av en gutt på nesten 16 år som ga mæ det
fineste æ kunne få
12 spor for at æ skulle forstå

Æ tar på mæ kåpa og går ut i vinteren.
I kveld skal æ kjøre en omvei hjem.
Har ei plata i handa fra en som æ likte en gang,
men som likte mæ mere.

Og tida som svant kjem nu tilbake mellom
tonan til "Mr. Jones" og mæ.
Og æ tenke
At du nok kjente
Mæ mer enn æ skjønnte da

12 spor brent inn til mæ
En sommer kor beinan var for lang og håret
altfor kort
12 spor nøye plukka ut
Av en gutt på nesten 16 år som ga mæ det
fineste æ kunne få
12 spor å synge høyt med på
12 spor for at æ skulle forstå

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, kor, handclaps
Sverre Tollefsen Laupstad / piano
Mattias Krohn Nielsen / gitarer
Jørgen Smådal Larsen / trommer, baritongitar
Martin Bowitz / bass
Heming Valebjørg / perkusjon
Eirik Ervik / handclaps

05. SOM FORTJENT

Ka tenkte æ på
Nei, æ var ikkje rasjonell
Igjen
Det var det som var problemet

Så for mæ at avtalen
allerede var i boks
At det var nu det skulle skje

Det store gjennombruddet
Det var nu de skulle se at det var gull i denna
stein`
Drømte så hardt at det blei virkelig

Man får som fortjent
Man får som fortjent
Når man tar ting for gitt
Kem e det som styre. Kem e det som ser
Kem e det som får med sæ alt.
Æ skal ikkje ta ting for gitt

Dem sir æ e ild
Æ skulle gjerne ha vært jord
Mild og neppå og rolig

Holdt litt igjen
Mye mer enn æ gjør
Æ har nesten gitt det opp helt

I stedet tar æ fyr
Æ gnistre og brenn for alle de som vil se
Trille ordan ut og angre seinere

Man får som fortjent
Man får som fortjent
Når man tar ting for gitt
Kem e det som styre. Kem e det som ser
Kem e det som får med sæ alt.
Æ skal ikkje ta ting for gitt

Planen e klar
Målet e tydelig
Du vet ka og kem og kordan

Du har terpa og øvd
trent og jobba og styrt
Du e sterk og frisk og modig

Når du tenke det blir easy match
At det e nu det e din tur så kan du banne på
at det e
Nån andre som har tenkt akkurat det samme.

Man får som fortjent
Man får som fortjent
Når man tar ting for gitt
Kem e det som styre. Kem e det som ser
Kem e det som får med sæ alt.
Æ skal ikkje ta ting for gitt

Livet vil heller
overraske dæ.
Det e sånn det funke og e
Og det e pussig, men det e sant
Det e bare å være med på det
Det e bare sånn det e

— —

Sigrun Loe Sparboe / vokal, kor, handclaps
Sverre Tollefsen Laupstad / piano, rhodes, orgel, kor
Mattias Krohn Nielsen / gitarer
Jørgen Smådal Larsen / trommer, perkusjon, elgitar,
baritongitar
Martin Bowitz / bass

06. OM DU FORTSATT VIL HA MÆ

Ikkje visste æ det gode kunne romme
Så mange gråværsdaga og så mye savn
Æ trudde at æ va en sånn som skulle vite bedre
Enn å drive vekk fra mi eiga havn

Det e hos dæ at æ vil være
Det e hos dæ æ høre te
Det e hos dæ mitt hjerte hvile
Æ treng dæ mer enn æ tør å se

Etter all denna ti
E æ di
Om du fortsatt vil ha mæ

Du e min sofakrok når fredagskvelden kommer
Æ følge trygg og stø bak dæ når du går fremst
Visst kommer stunde kor skygga kan lure
Men om vi var feil, hadde æ visst det for lengst

For du e den som fortsatt e her
Når alle andre har gått hjem
Landet e langstrakt og mye skal rekkes
Men det e hos dæ æ har mi seng

Etter all denna ti
E æ di
Om du fortsatt vil ha mæ
Etter all denna ti
E æ di
Og æ skal være det uten tvil

Du kan læne dæ mot mæ
Æ e sterkere enn du ser
Du kan varme dæ på mæ
Du treng ikkje fryse mer

Vi har så mange daga igjen å gripe
Så mange reise vi skal gjør

Du e for mye min til å bli nån andre
Æ skal elske dæ til æ dør

Og om nåkka skulle skje dæ
Skulle æ kommet uansett kor langt det var
Støtta ditt hode, holdt di hand.

Du ska få all mi ti
For æ vil alltid være di
Og æ skal ingen andre steds
Etter all denna ti
E æ di
Om du fortsatt vil ha mæ

— —

Sigrun Loe Sparboe / vokal, kor
Sverre Tollefsen Laupstad / piano
Mattias Krohn Nielsen / akustisk gitar, elgitar
Jørgen Smådal Larsen / trommer, baritongitar
Martin Bowitz / bass, trøorgel
Heming Valebjørg- / perkusjon

07. DE SOM FROSTEN TOK

Ho må alltid skynde sæ, e alltid på vei
Men har ingen plass å dra
Ingen avtala å rekke, ingen der som vente
Ingen får tak.
Ho les historia om tragiske skjebna.
Ho sluke dem hel.
Ho e fjern i blikket. Ingen kjenne ho.
Stille og rar
Lyset e slådd av

Det går en kar ne´ på ei havn som ydmykt
strekke ut ei kald og hoven hand.
Han var en sønn. Han hadde plana, drømme og
smil. Det var ikkje sånn det sku bli.
Når man ikkje har hus, har man ikkje gardina og
selv nettern e lys.
Han høre dem snakke om valg og rettferdighet!
Blottlagt og matt
Full av selvforakt

De vi ikkje fikk til å ta i mot
De som frosten tok
De som frosten tok

På et kontor står ei dama, master i sitt fag
E høyreist og slank.
Ho har all ting på stell, e pynta og fin
Men kjenne ingenting.
Ho har stått foran speilet.
Ho har sminka bort alt det vi ikkje skal se.
Vike med blikket. Ikkje kom for nær!
Nummen og flat
En sliten soldat

Han var for ung, var kun en gutt
i starten av et liv
Ka råktes han ved.
Dem så han drive omkring i skogen nær skolen

aleina og kald.
Ingen har nån gang sedd så tunge skritt, ei så
tung ei bør
Dem sir; "Ka e det med dæ! Skjerp dæ! Ka skal
det blir av dæ!"
Han sa ingenting
Ingenting

De vi ikkje fikk til å ta i mot
De som frosten tok
De som frosten tok

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, kor
Sverre Tollefsen Laupstad / piano, kor, orgel
Mattias Krohn Nielsen / gitarer
Jørgen Smådal Larsen / trommer, perkusjon, gitar
Martin Bowitz / bass
Heming Valebjørg / perkusjon

08. ANDRES KLÆR

Et fremmed ord
Ligg rart i munn´
Smake nytt
Smake nåkka anna

Som å ha på andres klær
Ha på lånte fjær
Kjennes nytt
Kjennes uvant

En anna dag
I et anna liv
Skal æ stå uten dæ
Uten dæ

Ansiktet ditt va så hjem
Hendern dine va så passe
Di ordan du brukte var så kjent
Men det e for lenge sia nu
Til at æ huske det helt
Til at æ huske
Til at æ huske
Det

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, akustisk gitar
Sverre Tollefsen Laupstad / orgel
Ole Henrik Moe / bratsj
Kari Rønnekleiv / fiolin
Ola Høyer / kontrabass

09. ET STØKKE PÅ VEI

Finne ut
Se mot lyset
Løfte opp et hode som e tungt
Finne spor
Etter snøstorm
Øve på å synge uten lyd

Bynne på
En ny historie
Legge fra sæ boka fra i fjor
Åpne opp
For en fremmed
Kjenne at det her går ganske bra

Du og æ
Vi skal samme vei, trur æ
Skal vi gå i lag et støkke på vei
Kommer du
Æ har fått det travelt nu
Æ har no æ skal nå og sku gjort for lengst

Det tar litt tid
Æ har alltid vært sånn
Æ vet at du har slitt med å forstå
Det tar litt tid
Men ikkje dytt mæ
Det e jo ikkje du som skal gå

Du og æ
Vi skal samme vei, trur æ
Skal vi gå i lag et støkke på vei
Kommer du
Æ har fått det travelt nu
Æ har no æ skal nå og sku gjort for lengst

Fargelause følelsa
uten navn, uten ansikt, uten havn.
Har hengt til tork og har falma i sola
Æ har aldri hatt bruk for dem uansett.

Du og æ
Vi skal samme vei, trur æ
Skal vi gå i lag et støkke på vei
Kommer du
Æ har fått det travelt nu
Æ har no æ skal nå og sku gjort for lengst

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal
Mattias Krohn Nielsen / akustisk gitar
Jørgen Smådal Larsen / trommer
Martin Bowitz / bass
Ole Henrik Moe / bratsj
Kari Rønnekleiv / fiolin
Katrine Schiøtt / cello
Ivar Bowitz / elgitar

10. ROA

Æ har ei ro nu
Æ fant ho etter mange år
Med leiting
Kor æ heiv etter pusten
Æ søkte og spurte og vandra langt

Æ fant ei ro der
Æ alltid visste at ho var
Men æ måtte gå lengre
Enn æ trudde
Enda lengre enn kor langt æ så

Dypt inn i skogen
Ho lå bak knaus og mørke fjell
Ho lå der og venta
La der og pusta
Ved et lite hus bak en gammel by

Kanskje visste æ veien
Men ikkje om æ hadde råd
Om beinan var sterk nok
Men her e æ
Har funne roa mi og tatt ho inn

—

Sigrun Loe Sparboe / vokal, kor, akustisk gitar
Sverre Tollefsen Laupstad / rhodes
Mattias Krohn Nielsen / elgitar
Heming Valebjørg / perkusjon
Christian Winther Farstad / trekkspill
Ole Henrik Moe / bratsj
Kari Rønnekleiv / fiolin
Ola Høyen / kontrabass

